■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	בכורות-הלוקח עובר פרתו						
											מימרא	מאן דאמר					
יט.	**מ**	■	♦								יוצא דופן והבא אחריו, רבי טרפון אומר: שניהם ירעו עד שיסתאבו, ויאכלו במומן לבעלים	[רבי טרפון]					
יט.		■	♦								שניהן אינן בכור, הראשון - מפני שאינו פטר רחם, והשני - מפני שקדמו אחר.	רבי עקיבא:					
יט.	**ג**		^								במאי קמיפלגי?						
יט.		◊		!	■	♦					מספקא ליה: בכור לדבר אחד, אי הוי בכור אי לא הוי בכור	רבי טרפון:					
יט.		◊		!	■	♦					פשיטא ליה: בכור לדבר אחד לא הוי בכור.	רבי עקיבא					
יט.		◊	■								מכלל הצריך לפרט ומפרט הצריך לכלל, כיצד (שמות י"ג) קדש לי כל בכור, יכול אפילו נקבה במשמע - תלמוד לומר: (דברים ט"ז) זכר	תנו רבנן:					
יט.		◊	■								אי זכר, יכול אפי' יצתה נקבה לפניו - תלמוד לומר: (שמות י"ג) פטר רחם						
יט.		◊	■								אי פטר רחם יכול אפילו יצא אחר יוצא דופן - ת"ל: בכור.						
יט.				¿							רישא לא קנסיב לה תלמודא בכור - אלמא בכור לדבר אחד הוי בכור, סיפא קנסיב לה תלמודא בכור - אלמא בכור לדבר אחד לא הוי בכור	רב שרביא לאביי:					
יט.		◊			!						לעולם בכור לדבר אחד לא הוי בכור, ורישא ה"ק אי זכר - יכול אפי' יוצא דופן - ת"ל פטר רחם	אמר ליה:[אביי]					
יט.		◊			!						לעולם בכור לדבר אחד הוי בכור, וסיפא ה"ק, אי סלקא דעתך יצא אחר יוצא דופן קדוש, בכור דכתב רחמנא למה לי? אי למעוטי היכא דיצתה נקבה לפניו - מפטר רחם נפקא, אלא שמע מינה: בכור - למעוטי היכא דיוצא אחר יוצא דופן.	רבינא:					
יט:		◊				¿					אי סלקא דעתך בכור לדבר אחד הוי בכור, תינח היכא דיצא זכר יוצא דופן וזכר דרך רחם - דלא קדוש, דאימעוט לידה מבכור, דבכור לרחמים - איכא, בכור לזכרים - ליכא, אלא היכא דיצתה נקבה דרך דופן וזכר דרך רחם - ליקדש, דהא איכא בכור לזכרים ובכור לרחם?	רב אחא מדפתי לרבינא:					
יט:		◊					■				אלא מחוורתא כדאביי.						
		◊									**הדרן עלך הלוקח עובר פרתו**						

Talmud Navigator

																	בכורות-הלוקח בהמה
																מאן דאמר	מימרא
יט:	מ			■												[רבי ישמעאל]	הלוקח בהמה מן העובד כוכבים, ואינו יודע אם ביכרה אם לא ביכרה, רבי ישמעאל אומר: עז בת שנתה - ודאי לכהן, מכאן ואילך - ספק, רחל בת שתים - ודאי לכהן, מכאן ואילך - ספק, פרה וחמור בנות שלש - ודאי לכהן, מכאן ואילך - ספק
יט:			◊	■												אמר לו רבי עקיבא:	אילו בוולד בלבד הבהמה נפטרת - כדבריך, אלא אמרו סימן הוולד בבהמה דקה - טינוף, ובגסה - שיליא, ובאשה - שפיר ושיליא.
יט:			◊	■													זה הכלל: כל שידוע שביכרה - אין כאן לכהן כלום, וכל שלא ביכרה - הרי זה לכהן, ואם ספק - יאכל במומו לבעלים.
יט:	ג			¿													מיכן ואילך אמאי ספק? הלך אחר רוב בהמות, ורוב בהמות מתעברות ויולדות בתוך שנתן נינהו, והא ודאי מילד אולי - לימא רבי ישמעאל כר' מאיר ס"ל, דחייש למיעוטא?
יט:			◊		!												אפי' תימא רבנן, כי אזלי בתר רובא - ברובא דאיתיה קמן כגון תשע חנויות, וסנהדרין, אבל רובא דליתיה קמן - לא אזלי רבנן בתר רובא.
יט:			◊		¿												והא קטן וקטנה, דרובא דליתיה קמן - וקאזלי רבנן בתר רובא
יט:					¿	■										דתנן:[רבי מאיר]	קטן וקטנה - לא חולצין ולא מייבמין, דברי רבי מאיר
יט:					¿		¿									אמרו לו: [רבנן]	יפה אמרת שאין חולצין - איש כתוב בפרשה, ומקשינן אשה לאיש, מה טעם אין מייבמין?
יט:					¿			!								אמר להם:[ר"מ]	קטן - שמא ימצא סריס, קטנה - שמא תמצא איילונית ונמצאו פוגעין בערוה
יט:					¿				■							ורבנן:	זיל בתר קטנים, ורוב קטנים לאו סריסים נינהו, זיל בתר קטנות - ורוב קטנות לאו איילונית נינהו